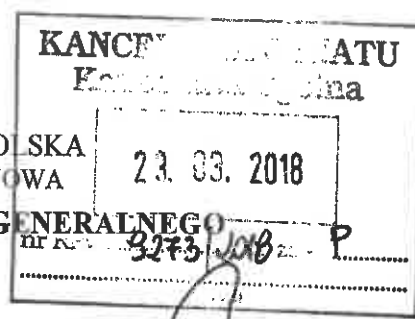

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA

ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 23.03. 2018 r.

PK IV Ksk 905.2017

03980200027874
RPW/9273/2018 P
2018-03-23

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo Wicemarszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej Pani Marii Koc z dnia 16 lutego 2018 r. o Nr BPS/043-56-1541/18, przekazanego Prokuraturze Krajowej przy piśmie Dyrektora Biura Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 lutego 2018 r., przy którym przesłano tekst oświadczenia złożonego przez Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Pana Czesława Ryszkę podczas 56 posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 15 lutego 2018 r., dotyczącego skazanego D. R. - uprzejmie przedstawiam co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 7 września 2017 r.; sygn. VII K 204/17 D.R. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k., polegającego na tym, że: w dniu 26 stycznia 2017 r. w T., w mieszkaniu przy A.N., dokonał uszkodzenia ciała swojego syna M.R., wspólnie z nim zamieszkującego, w ten sposób, że uderzył go głową i pięściami w twarz, powodując obrażenia ciała w postaci złamania kości nosa bez przemieszczenia odłamów, skutkujące rozstrojem zdrowia na czas poniżej 7 dni.

Za tak opisany czyn Sąd Rejonowy w T. wymierzył D. R. karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięczny, z orzeczeniem obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz poddania się terapii uzależnień. Sąd orzekł nadto wobec D.R. nakaz opuszczenia na okres 2 lat lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, w terminie dwóch miesięcy

od uprawomocnienia się wyroku oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym M.R. bez jego zgody w jakikolwiek sposób i w jakichkolwiek sprawach przez okres 2 lat, a także 2-letni zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego bez jego zgody na odległość mniejszą niż 5 metrów.

Na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę D. R. wyrok Sądu Rejonowego w T. został poddany kontroli instancyjnej.

W śródku odwoławczym skarżący zakwestionował prawidłowość sądowej oceny dowodów, z powodu - jak podał - niekorzystnej dla D. R. interpretacji okoliczności sprawy i oparcia orzeczenia tylko na dowodach obciążających oskarżonego, a także błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że pokrzywdzony i jego matka nie mieli powodów do agresywnego zachowania wobec D.R. mimo, że z materiału dowodowego wynika, że wymienieni od wielu lat pozostają w konflikcie. Obrońca zarzucił również błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że to D.R. zareagował bezpodstawną agresją w stosunku do syna, podczas gdy zdaniem skarżącego oskarżony jedynie bronił się przed bezprawnym, bezpośrednim atakiem ze strony M.R., czyli działał w warunkach kontratypu obrony koniecznej.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. XXIII Ka 795/17 nie uwzględnił podniesionych w apelacji zarzutów i utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W związku z oświadczeniem Pan Senatora Czesława Ryszki akta przedmiotowej sprawy zostały poddane analizie w Prokuraturze Krajowej pod kątem podstaw do wywiedzenia kasacji przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, w trybie art. 521 § 1 k.p.k., na korzyść D. R.

Analizę przeprowadzono z uwzględnieniem okoliczności przedstawionych w oświadczeniu, w którym Pan Senator zakwestionował wydane wobec D. R. rozstrzygnięcie podnosząc, że nie uwzględnia ono korzystnych dla oskarżonego dowodów, w tym zeznań jego matki G.R. oraz opinii biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, w której znalazły potwierdzenie okoliczności wskazane przez oskarżonego, w szczególności dotyczące odniesionych przez niego obrażeń w wyniku bezprawnego ataku na jego osobę przez M. R. W konsekwencji w sprawie pominięto, zdaniem Pana

Senatora, okoliczności wskazujące na działanie D. R. w ramach kontratypu obrony koniecznej, pomimo powoływania się na tę okoliczność w toku procesu.

W toku badania akt sprawy w Departamencie Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej nie potwierdzono wskazanych nieprawidłowości, ani nie ujawniono w procedowaniu orzekających Sądów uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 § 1 k.p.k., tj. rażących wad prawnych, polegających na naruszeniu przepisów prawa o takim znaczeniu dla prawidłowego rozpoznania sprawy, że mogło to mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, albo mających charakter bezwzględnych przyczyn odwoławczych.

Analiza akt wykazała bowiem, że ustalenia przyjęte przez Sąd Rejonowy w T. co do przebiegu zdarzenia z dnia 26 stycznia 2017 r., objętego kwestionowanym przez Pana Senatora rozstrzygnięciem, znajdują pełne oparcie w prawidłowo zgromadzonym i ujawnionym w toku rozprawy materiale dowodowym.

Ocena materiału dowodowego przeprowadzona przez Sąd I instancji jest wszechstronna i obiektywna, nie narusza granic swobodnej oceny dowodów i - stosownie do dyspozycji art. 7 k.p.k. - jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Badanie akt sprawy wykazało nadto, że Sąd Rejonowy w T. wydając przedmiotowy wyrok, uwzględnił - zgodnie z art. 410 k.p.k. - całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, po czym uzasadnił orzeczenie zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 k.p.k.

W pisemnym uzasadnieniu wyroku Sąd szczegółowo umotywował swoje stanowisko, dokonując przy tym wszechstronnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Sąd wnikliwie przeanalizował przy tym wyjaśnienia D. R. dając im wiarę jedynie co do tego, że w dniu zdarzenia doszło między nim a synem M. R. do szamotaniny. W pozostałym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia D.R. niewiarygodne, bowiem wbrew jego twierdzeniom o tym, iż to on został zaatakowany ustalił, że w trakcie tej szamotaniny oskarżony, w reakcji na żądanie ze strony żony A. R. i syna M. R. uprzątnięcia butelek po alkoholu i denaturacie, które wymienieni zastali po powrocie

do mieszkania - zareagował agresją. D. R. doskoczył do syna, doszło między nimi do szarpaniny, w trakcie której uderzył M. R. głową w nos i pięścią w twarz. Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika nadto, że A. R. rozdzieliła mężczyzn i wezwała policję. Oskarżony został zatrzymany i doprowadzony do KMP w T. . . . , gdzie stwierdzono, że jest pod wpływem alkoholu (0,76 mg/l-0,87 mg/l w wydychanym powietrzu).

Badanie akt wykazało, że powyższe ustalenia w pełni korespondują z zebranymi dowodami.

W sprawie nie ujawniono również błędów w procedowaniu Sądu Odwoławczego.

Poczynione ustalenia wskazują bowiem, że Sąd Okręgowy w K. prawidłowo rozpoznał apelację wniesioną przez obrońcę D. R., a w pisemnych motywach orzeczenia wyczerpująco podał, czym kierował się uznając ten środek odwoławczy za niezasadny. Tym samym Sąd Okręgowy dochował wymogów określonych w przepisach art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.

Sąd wyjaśnił przy tym, z jakich powodów nie podzielił zarzutu, jakoby wydane wobec D. R. rozstrzygnięcie pomijało korzystne dla niego dowody. Sąd II instancji zwrócił też uwagę na zmienność wyjaśnień składanych przez oskarżonego, zarówno co do ilości wypitego alkoholu, jak przebiegu samego zdarzenia, w tym udziału w nim drugiego syna. Sąd Okręgowy analizował również forsowaną przez D. R. i jego obrońcę wersję, iż oskarżony działał w warunkach obrony koniecznej. Sąd wyjaśnił z jakich powodów nie podzielił tego poglądu, natomiast na okoliczność ujawnionych u oskarżonego siniaków na bicepsach i piersi stwierdził, że na to aby to M. R. był ich sprawcą brak jest innych dowodów poza wyjaśnieniami oskarżonego. Jednocześnie Sąd Okręgowy skonstatował, że oskarżony jako osoba nadużywająca alkoholu i przebywająca w towarzystwie takich osób jest narażony na sytuacje, w których takie obrażenia mogą powstać.

Na marginesie należy zauważyć, że stwierdzenie o nadużywaniu przez D. R. alkoholu koresponduje z informacjami co do jego uprzedniej karalności, z których wynika, że w 2015 r. został on dwukrotnie prawomocnie skazany za czyny z art. 178a § 1 k.k., polegające na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Niezależnie od wyrażonego przez Sąd Okręgowy poglądu co do okoliczności, w jakich D. R. mógł doznać ujawnionych u niego siniaków, należy stwierdzić że, nawet gdyby zasinienia powstały w związku ze zdarzeniem, do którego doszło między oskarżonym a jego synem, to i tak w oparciu o wyniki analizy akt sprawy brak jest postaw do przyjęcia, że D. R. działał w warunkach obrony koniecznej.

Stanowiska tego nie mogą skutecznie podważyć wnioski zawarte w opinii biegłego chirurga wydanej w dniu 25 lipca 2017 r., w której stwierdzono, że ujawnione u D.R. zasinienia mogły zostać spowodowane w dniu 27 stycznia 2017 r. w okolicznościach i mechanizmie wskazanym przez oskarżonego.

Dla przyjęcia działania w warunkach kontratypu określonego w art. 25 § 1 k.k. konieczne jest bowiem wykazanie, że doszło do odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na dobro chronione prawem, a w realiach niniejszej sprawy podstawy ku temu nie zachodzą.

Z przedstawionych powodów nie stwierdzono okoliczności uzasadniających podjęcie na korzyść D. R. działań w trybie nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Z wyrazami szacunku
Robert Herand